

Derfor skal vi passe på herinde fra den lovgivende forsamling ikke at sende signaler ud, når det drejer sig om lovgivning eller beslutningsforslag, om at love befolkningen større offentlig service, for det kan ikke lade sig gøre ude i fremtiden, når vi ser på den samlede økonomi. Og hvis de signaler kommer ud, så sker der det, at kommunerne kommer i klemme, og så sker der det, som det også er blevet nævnt, at vi får skylden herinde i Folketinget for, at det er os, der står og lover noget, som der ikke er penge med til.

Det er det, som jeg ser som det reelle problem, hvis man kan kalde det sådan, nemlig den misforståelse, der er mellem Folketinget og kommunerne, hvis man kan bruge det udtryk.

Jeg synes, det har været en god debat, vi har haft, men samtidig vil jeg sige det på den måde, at det vil være farligt at stemme for det forslag til vedtagelse, som er fremsat af SF. Det lyder godt, og det er noget, vi ønsker alle sammen, men ved at stemme for det nu her midt i forhandlingerne har vi sagt ja til noget, vi måske ikke kan holde.

Vi kan ikke stemme for det.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Formanden tillod ikke en yderligere kort bemærkning til hr. Peter Duetoft. Derfor vil jeg bare lige starte med at slå fast, at i en situation, hvor vi f.eks. har økonomisk dårlige tider, og hvor vi lige præcis har brug for flere penge til omsorg for dem, der bliver smidt ud fra arbejdsmarkedet, dér vil vi præcis komme i den situation, der blev beskrevet før, hvor der, hvis ikke finansministeren gør det, af Den Europæiske Centralbank bliver sat de rammer, der gør, at vi må indskrænke enten i kommunerne eller på statsligt niveau i forhold til, hvilken velfærd vi vil have i Danmark. Sådan er det.

Alle partier i det her Folketing taler altid så pænt om det kommunale selvstyre, men et afgørende grundlag for reelt demokrati i kommunen, nemlig mulighed for at sikre den nødvendige økonomi, er stærkt begrænset, og jeg er som nævnt før fuldstændig enig med den ene del af det, hr. Peter Duetoft sagde: Det er afgørende beslutninger om kommunernes udvikling, der bliver truffet bag lukkede døre af en lille gruppe mænd; det er altid mænd. Det er ikke mindst i de årlige aftaler om kommunernes

økonomi, vi får den her begrænsning af det lokale demokrati. Og som denne debat jo allerede har vist, vil et flertal her i Folketinget ikke ændre på det fundamentale problem, at landets kommuner og amter økonomisk er sat under administration.

Der er muligheder for at skaffe sig visse indkomster, men i alt væsentligt er der sat grænser; man er under administration. Det gælder i de aftaler mellem finansministeren og de kommunale organisationer, vi drøfter i dag, og hvor man sætter snævre grænser for, hvor meget den kommunale service må udvides, og det er det, der har været omtalt flere gange i debatten, den ene procent. På grund af et stigende udgiftspres, bl.a. i folkeskolen, i daginstitutionerne, inden for sundhedsområdet, i ældreomsorgen, betyder denne begrænsning nedskæringer på mange serviceområder.

Det har fru Pernille Falcon allerede givet eksempler på fra Hvidovre Kommune, og selvfølgelig virker det på den måde, at når man skal have det hele presset ned under 1 pct. og nogle områder stiger med væsentligt mere end 1 pct., så medfører det nedskæringer.

Det er et fundamentalt problem i det hele taget, at velfærdsopgaver vil komme til at kræve en stigende andel af landets samlede økonomi, dels på grund af alt det, man kalder et øget udgiftspres, dels fordi velfærd jo heldigvis ikke kan mekaniseres på den måde, som man kan mekanisere produktion af fødevarer og andre forbrugsvarer på. Lige præcis derfor kommer velfærden til at fylde en stadig stigende del af vores samlede økonomi, og derfor er det en katastrofe, at man har lagt en ramme for kommunerne, så de ikke får lov til at udvide aktiviteterne til det niveau, der er brug for.

Regeringen mener det jo alvorligt med de her økonomiske rammer. Der var jo også en debat før om, hvorvidt det er alvorligt. Det har der jo udviklet sig en tradition for efterhånden. Under Poul Schlüter var det en nyskabelse, der vakte voldsomme protester, også fra Socialdemokratiet, og hvor kommunerne blev straffet med bøder, hvis de overtrådte rammerne. I dag er det jo en selvfølge, at de bliver det, og hvis den ene procent bliver overtrådt, bliver der straks uløst en kollektiv straf over alle landets kommuner. Det er i hvert fald den dagsorden, der er sat, og derfor holder de sig jo også pænt inden for den ene procents ramme.

Det er et grundlæggende demokratiproblem, at både beslutningen om den økonomiske ram-